

Veebruar 2008

Postikaru

Võru I Põhikool - www.vip.edu.ee

Kodumaa on kodupaik,
ainult pisut suurem.

Sügaval ses paigas vaid
maa sees on Su juured.

Sisukord

Direktori pöördumine	1
Sõbrapäev	1
Õpilaskonverents	2
Aidi Vallik külas	2
Preemiareis	3
Uued noorkotkad	4
Kelgutamas	4
Londonit avastamas	4
Stiilipidu	5
Vastlapäev	5
Luuletused	6

Aeg on andnud meile põhjuse rõõmustada ime üle - vähestel miljonirahvastel on oma riik. Eestlastel on - Eesti Vabariik saab 90 - aastaseks. Iseisvuspäev on eestlaste jaoks eriline, sest vabadus ja omariiklus on kõrgemad aated, millest algab kõigi teiste eluväärtuste normaalne toimimine. Eestlased on väärtustanud haridust, perekonda, viisakat vaoshoitud käitumist.

Rahvusvahelises uuringus PISA 2006 saavutasid Eesti õpilased maailmas viienda, Euroopas teise koha. Siin on ka meie kooli õpilaste ja õpetajate panus. Selleks, et saavutatut hoida, peame me iga päev õppima. Tuupima kui vaja, mõtlema, looma seoseid - alles siis tuleb tulemus. Tarkus on vara, mis jääb meile ning mille üle me saame uhkust tunda.

Sallivus võiks olla isiksuse mõõdupuuks. Me mõtleme küll, et hindame sellega teisi, aga tegelikult paneme hinde iseendale. Sallime seda, mis on tuttav ja meie arvates ka turvaline. Ainult et

sedat on elus ju suhteliselt vähe. Saaksime rikkamaks, kui võtaksime kätte ja õpiksime pisut rohkem sallima. Miks ei võiks me oma südames vahetevahel inventuuri teha? Ehk ehmataks meid ennastki seal valitsev tühjus. Ja siis imestame, et miks keegi meile midagi ei anna. Ei naeratust, ei sooja sõna.

Euroopa riikides ringi liikudes märkame avatud ning teineteisega arvestavaid inimesi. Võtame siis eestlase töökuse ning eurooplase avatuse ja astume sirge seljaga tulevikku.

Helve Sibul
Võru I Põhikooli direktor

Sõbrapäev meie koolis

Sõbrapäeval toimus meil koolis punase köie punumise võistlus. Kõik olid kodust kaasa võtnud punaseid asju. Need pandi saalis põrandale ritta ja nii saadi sõbraköis. Kasutati kõikvõimalikke asju - riideid muidugi, aga ka ranitsaid, jalanõusid, raamatu- ja vihikukaasi, lipukesi jm. Tegelikult oli neid köisi päris põnev vaadata. Vanemas astmes oli 8.b klassijuhataja ise ka üks köie osatähtsust - tal oli punane pluus seljas, ta istus põrandale ja pluusi osa läks mõõtmisel

arvesse. Meie rühmas oli kõige pikem köis 7.b klassis, kogu kooli osas tuli võitjaks 9.b.

Kogu päev töötas ka sõbrapostkast, mille kaudu sai tervituskaarte saata. Pärast tunde esines algklassidele näitering. Väga vahvalt ja julgelt esinesid seal esimese klassi poisid. Näiteringi palad tutvustasid Astrid Lindgreni raamatuid.

Maarja-Liis Jänes

Stiina Harak / 6b

Köie punumine

Õpilastööde konverents

Neljapäeval, 7. veebruaril toimus Võrusoo koolimajas õpilastööde konverents, mis meie arvates õnnestus suurepäraselt. 9.- ndate klasside õpilased esitlesid slaididel tuntud kirjanike elulugusid ning töid välja nende loominguga eripära. Ürituse teisel poolel tulenesid kõik teemad terviseõpetusest. Kuna meie kool kuulub ka Tervist Edendavate Koolide hulka, on tervislikud eluviisid meil eriti luubi all. Minu kui ürituse läbiviija jaoks oli see päev väga põnev. Tänapäeva globaliseerivas ühiskonnas on julge esinemisoskus eriti vajalik omadus. Selles osas andis õpilastööde konverents väga asjaliku kogemuse. Igati korralikult koostatud töö võib jääda kuulajatele kaugeks või halvemal juhul isegi mõistetamatuks, kui see lihtsalt tuimalt paberilt maha lugeda. Osalejad- 9. c ja 9.d õpilased suhtlesid tööd esitades publikuga. Nii jõudis sõnum kohale. Konverentsi avasõnad tulid proua Pille Libliku, Võru maavalitsuse kultuuri- ja haridusosakonna juhataja poolt.

Kuulajateks olid lisaks oma maja rahvale ka Seminari maja ning Sõmerpalu põhikooli õpilased ja nende õpetajad. Hästi omanäoline oli regivärsilise rahvalaulu esitlus kaheksanda klassi poiste ja tüdrukute poolt. Samuti võeti kirjanike Faehlmanni ja Petersoni kohtumine suure aplausiga vastu. Kirjamehi kehastasid Ardo ja Steven. Tundus, et poiste esinemine liigutas kõiki. Mari oli võrdlevalt uurinud Soomaja ja Seminari maja keelekasutust. Et kuulajate huvi pika ürituse lõpuosas ei vaibuks, mõtlesime välja mängu, et iga esitluse kohta tuli kuulajatel mõelda välja kaks küsimust, mille sai siis pärast publikule esitada. Vastuseid teadsid paljud, saadi ka auhinda. Lõpetuseks esines üks Sõmerpalu kooli tüdruk, kes rääkis koolistressist. Teema oli aktuaalne ning käsitlus põnev. Siis suundusime koos üheksandasse klassi, kus tegime kokkuvõtteid ning söime torti. Päev oli argikoolipäevast erinev, õpetlik ning meeldejääv.

Mai-Brit Vardja 9.c

Julge esinemine tagab edu

Valgustades teistele teed, muudad ka oma maailma valgemaks.

Kohtusime kirjanikuga

5.veebruaril külastas meie kooli noortekirjanik Aidi Vallik. Enamus meievanustest on lugenud tema raamatut „Kuidas elad, Ann?“. Aga sel raamatul on veel järjed „Mis teha, Ann?“ ning „Mis sinuga juhtus, Ann?“. Samuti on temalt ilmunud raamatud „Tirtsti ja turtsti“, „Unekoer“, „Narkohollo“.

Kohtumine oli tore, kirjanik oli olemuselt vaba ja positiivne, ta rääkis meile oma perest ja kodust, mis asub Haapsalus pargi servas. Tal on teismeline tütar ning tema mees on kunstnik. Saime teada, et ta armastab väga loomi, praegu on tal enda sõnul kodus kõik koerad ja kassid „pensionärid“ ja kuna tal on plaanis uusi juurde võtta, juhtub viimasel ajal sageli, et ta on veel öösel kahe paiku internetis ja otsib näiteks koerte kohta infot.

Veel rääkis kirjanik, et koolis ei olnud ta ise just musterõpilane, keskkoolis juhtus lausa nii, et paari kolme kõrval olid tunnistusel kõik kahed. Siiski leidis ta, et tema ajal oli teismeline olla

tunduvalt lihtsam, sest ahvatlusi kurjas mõttes oli vähem, kui on tänapäeval. Noortel tuleb tänapäeval teha hästi palju valikuid ja neid tuleb teha targasti. Tegelikult on see peamine teema ka tema noorsoojuttudes.

Natuke kahju on sellest, et oma loomingust ja selle probleemidest rääkis kirjanik väga põgusalt. Küll aga oleme seda õpetaja Kristiga kirjanduse tundides huvitavalt käsitlenud. Nimelt tegime me jutustuse „Kuidas elad, Ann?“ põhjal rühmatööna video. Dramatiseerisime lemmikkoha raamatust ning võtsime selle üles. Mõni rühm analüüsis tegelaste omavahelisi suhteid ning tegi PowerPointis esitluse. Kõik olid vaeva näinud ning põnev oli nii tegijatel endil kui vaatajatel. Ka klassi tagasihoidlikumad õpilased esinesid väga enesekindlalt. Õpetaja Kristi rääkis meie tegemistest ka Aidi Vallikule ning kirjanikule see võte meeldis.

Eliise Mesi

Katre Kasak 9.c

Aidi Vallik esinemas

Preemiareis Brüsselisse

Võrusoo maja 8. ja 9. klassi õpilased Maria Jaanimägi, Marilyn Sipelgas, Katre Kasak, Mari Uibo, Mai-Brit Vardja ning Hendrik Raudik osalesid detsembrikuus Lastekaitse Liidu võistlusemängus „Kas mina tean?“. Võistlusmäng oli ühiskonna- ja inimeseõpetuse teemadel ning selles käsitleti laste õigusi ja kohustusi. Osalemine oli edukas, maakonnavooru võitsime, piirkondlikult jagasime Viljandiga 1. ja 2. kohta ning lõppvõistluselt tõime taas esikoha.

Maakondlikul ning piirkondlikul võistlusel tuli keskenduda inimeseõpetuse teemadele, finaalvõistlusel aga läks tarvis teadmisi NATO kohta.

Ise arvame, et finaalis oli meie tugev külg uurimustöö huvitav esitlus ning julge esinemine väitlusvoorus. Väidelda tuli teemal, kas suhtlusportaal Rate tuleks sulgeda või soodustab see hoopis inimese arengut. Meie pidime leidma pooltargumente ning see polnudki väga lihtne. Leidsime, et Rate kaudu leiab palju uusi sõpru, samuti saab tõsta enesehinnangut seeläbi, et ilusate piltide kohta tulevad positiivsed kommentaarid. Väite, et on oht sattuda pedofiilide ohvriks, lükkasime ümber, öeldes, et mõtlevad inimesed teevad ju valikuid, kellega üldse suhtlevad. Mõned meie väited tunduvad ka endale naljakad, aga julgus ja otsustavus nende esitamisel said määravaks.

Igal juhul oli mängus osalemine huvitav ja õpetlik kogemus ning ütleme siinkohal aitäh meie juhendajatele õpetajatele Heli Maasliebile ning Karin Raudikule, kelle toetusel me niikaugale jõudsime.

Väga tore oli võidu juures ka see, et jaanuari lõpus veetsime preemiaks kaks päeva Brüsselis, kus meie võõrustajaks oli tuntud Eesti poliitik Katrin Saks. Me nägime Eesti esindust Euroopa Liidu juures, Euroopa Parlamenti ning NATO peakorterit. Viimane on tõeline riik riigis, seal on võimsad turvasüsteemid ning omapäi uudistama sinna kedagi ei lasta. Juba tänaval maja lähedal küsiti meie käest, kuhu me läheme, maja ees jagati külastajakaardid. Turvakontrollis tuli ära anda telefonid, fotoaparaadid, suuremad kotid. Endal tuli läbi minna turvavärvast. NATO peahoone on väga suur maja, mille ühest otsast teise minekuks kulub umbes 20 minutit. Töötajatele on majas juuksurid, hambaarstid, kõikvõimalikud poed - kõik igapäevaeluks vajalik.

Jalutasime ka lihtsalt linnas ringi. Muidugi käisime Brüsseli sümboli-Pissiva Poisi- kuhu juures. Meelde jäi ka kalatänav- kogu tänava ulatuses olid kenasti kaetud laud kahel pool teed. Tegelikult oli see tänav siis üks suur restoran, kus toiduks pakuti kala ja mereande. Külmletti oli välja pandud ka näitus erinevatest kaladest ja söödavatest mereelukatest.

Preemiareis oli tõeline puhkus. Kui meil on juba mitmendat kuud järjest üks hall, sombune november, siis Brüsselis õitsesid võõrasemad ja õhus oli tõeline kevad. Igal juhul aitab reisikäik ka pika kurnava talveveerandiga paremini toime tulla.

**Mari Uibo
Mai-Brit Vardja 9.c**

Pärast võidukat lõppvõistlust

Uute noorkotkaste ja kodutütarde vastuvõtt Võrusoo rühmas

6.c klassi noorkotkad
esinemas

Nagu heaks tavaks on saanud, toimub Võrumaal uute liikmete vastuvõtt noorteorganisatsiooni ridadesse vabariigi sünnipäeva paiku. 04. veebruaril toimus pidulik koondus Võrusoo rühmas. Meiega olid liitunud Haanja-Ruusmäe kooli noored. Pühaliku töötuse kodutütarde organisatsiooni astumiseks andis kaheksa neidu. Samas toimus ka noormeeste vastuvõtt. Seekord täienesid organisatsiooni read nelja

liikme võrra.

Õnnitlema oli tulnud noori Kaitseliidu Võrumaa maleva noortejuht-instruktor Eve Täht ja Haanja rühma juht Maire Nirk. Pidulikkust lisasid üritusele Võrusoo noorkotkaste esitatud laulud ja luuletused. Pärast aktust jätkus koosolemine peolauas ja vestlusringis. Üritust jäi meenutama ühispilt.

Heli Maaslieb
Võrusoo rühma juht

Otepääl kelgutamas

3.a klassi vastlapäev toimus tänavu Otepääl. Käisime snowtobingu rajal kelgutamas. Meiega olid ka esimese ja neljanda klassi õpilased.

Kui kohale jõudsim, jooksime mäest alla. Seal anti meile kelgud ja juhendati, kuidas sõita. Üles sõitsime liftiga. Lifti lõpus on üks punane triip ja kui selle peale astuda, jääb tõstuk seisma. Paljud nii tegidki ja lift jäi ikka mitu korda seisma. Kui nii juhtus, käis kõik väga äkki ja vahel kukkusime ka teise kelgu peale. Kelk oli päris raske, seda ikka andis järele vedada. Mõned kõndisid ka jalgsi mäest üles, aga nii väsisid ikka jalad väga ära.

Mael oli väga vahva. Poistele meeldisid eriti esimene ja

neljas rada. Esimesel oli käänak ja neljandas auk. Esimene ja teine allasõit läksid normaalselt, aga kolmandal korral tegime me rongi ja põrutasime vastu posti. Markus kukkus maha ja lohises natuke aega tuubi taga. Väiksemaid kukkumisi tuli teistelgi ette, aga see tegi asja ainult põnevamaks.

Siis sõime vastlakukleid ja jõime teed ning hakkasime Võrru tagasi sõitma. Meie vastlapäev oli vahva!

Britten Piller
Silver Juss 3.a

Londonit avastamas

Sõbrapäeva hommikul suundusid 24 Seminari ja Soomaja õpilast koos neid saatnud õpetajatega Võrust Riiga, et sealt edasi Londonisse lennata. Londoni lennujaamas ootas meid buss, meie üllatuseks istus bussijuht täiesti „vale pool“ - nimelt on Inglismaal liiklus vasakpoolne. London oli kevadine, kirsid ja nartsissid õitsesid, kuigi õhk oli päris jahe.

Nelja päeva jooksul Londonis nägime palju põnevaid ehitisi ja paiku, mida seni vaid piltidest ja telerist näinud olime. Kusjuures palju oligi nagu vanades filmides - uhkematel kaubamajades seisis välisukse juures portjee, kõvakübar peas. Ka ratsanikke oli linnapildis näha, nende jaoks olid ristmikel kohe eraldi foorid olemas. Liikluse poole pealt oli veel huvitav, et eurooplaste jaoks, kes pole vasakpoolse liiklusega harjunud, oli ülekäiguradade ette maalitud nool, mille juures kiri, kummale poole tuleb vaadata.

Meie hostel asus Queensway`l, kohe Hyde park`i kõrval. See on suur roheline oaas Londoni südames, kus linlased käivad jalutamas ja tervisesporti tegemas või tulevad perega näiteks piknikule. Hyde parkis asub ka Kensingtoni palee, kus elas printsess Diana. Käisime ka Albert hallis ja Harroldsi kaubamajas. Viimase seintel põleb pidevalt 12000 lambikest ja giid rääkis, et iga

päev peab elektrik umbes 300 pirni välja vahetama. Piccadilly väljak asub tänavate ristumiskohas ja see on noorte õhtuseks kogunemiskohaks. Seal oli hästi palju valgusreklaame. Esimesena maailmas paigutatigi need just sinna.

Madam Tussau vahakujude muuseumis oli kujusid igasugustest kuulsustest, tegime lemmikutega ka pilte. Õuduste tuba meile meeldis, seal oli pigem lõbus, mitte õudne. Õhtul jalutasime Saint Pauli katedraali juures ja vaatasime Thamesi jalakäijate sillalt tuledes Londoni peale. Põnevaid kohti oli veel palju, nägime peaministri maja, parlamendihoonet, Towerit, Big Beni ja muidugi kuninganna paleed, käisime ka Rahvusgaleriis. Kuninganna oli kodus - lipp lehvis. Käisime ka 134 meetri kõrguse vaaterattaga sõitmas. Kuna ilm oli päikesepaisteline, oli vaade linnale võrratu.

Jäime reisiga väga rahule, samuti tõdesime taas, et võõrkeelte õppimine on tõesti oluline.

Mai-Brit Võru 9.b
Hanna Bahmatšev 8.c

Stiilipidu

31. jaanuaril toimus koolis 1.- 6.-ndate klasside stiilipidu „Raamatukangelane“. Osalejaid oli küll vähe, aga need, kes olid kohale tulnud, olid kostüümidega kõvasti vaeva näinud. Kohal oli mitmeid Pipisid, mõnel kaasas ahv, teisel hobune, oli kaks Saabastega Kassi, Tuhkatriinu, Punamütsikesed ja teisigi. Meie oma klassi tüdrukutega esindasime Sreki perekonda. Peo külalised olid Võrusoo maja raamatukoguhoidja Öökullina ning näiteringi juht Sammalhabemena. Öökull andis soovijatele tarka nõu ning Sammalhabemel oli kaasas võlupulbreid ja teesegusid iga tõve vastu. Ta ütles, et tema käest saavad abi isegi need, kellel õppimine eriti hästi ei lähe, sest laiskus kiusab. Siis tuleb juua üks ravikuur laiskusepeletamise teed,

mis tõsi küll on üsna kibeda maitsega.

Peale seda, kui kõik olid oma tegelaskuju tutvustanud, mängisime mitmeid lõbusaid mängu. Siis tuli raamatute äraarvamise võistlus. Huvijuht, kes oli Karlsson, luges ette katkendi mingist raamatust, ja kes esimesena õigesti ära arvas, kust see pärit on, sai šokolaadi. Pärastpoole toimus ka viktoriin. Pipist emakeeleõpetaja aitas esimese klassi võistkonnal vastuseid kirja panna, aga vastuste nuputamiseks said ka nemad väga hästi hakkama. Viktoriini võitsime meie - olime ju ka kõige vanemad osalejad.

Siis mängisime veel ja lõpuks sõime kõik koos kommi.

**Maarja-Liis Jänes
Stiina Harak 6.b**

Raamatukangelased

Vastlapäev

Meie kool tähistas vastlapäeva 6. veebruaril. Tunnid olid sel päeval lühendatud ning kell 12.00 viisid kaks bussi nooremad õpilased Haanjasse. Vanemad klassid tulid sinna tunni aja pärast. Paljudel meist olid kelgud kaasas ning mäe peal oli päris lõbus olla. Kui linnas oli maa täiesti must, siis Haanjas on päris korralik lumi maas, seda teadsime juba enne minekut, sest käime seal igal nädalal suusatamas. Kelgutasime natuke ning siis algas teatevõistlus. Iga klass pani välja 6-liikmelise võistkonna. Kokku oli neli võistlust, kahes tuli kasutada kelke, kahes palli. Kõige paremini läsksi meil, 6. a-l, teiseks jäi 7.a klass, aga usume, et kõik nautisid kaasalöömist. Igal juhul melu oli kohapeal päris tugev, nii et polnud eriti kuuldagi, mida huvijuht rääkis. Veel toimus võistlus, mille käigus selgitati välja, kes laseb kõige

pikema vastlaliu. Iga osaleja lasi ühe korra oma kelguga mäest alla, võitja oli see, kes kõige kaugemale libises. Ka selle võistluse võitis 6.a klassi poiss - Rando Kiik.

Hiljem saime teada, et vanemas astmes võitis teatevõistluse 9.a ning pikima liu võistluses juhtus nii, et kaks õpilast - Demy Landson 8. a-st ning Andreas Vaab 9. b-st libisesid täpselt ühekaugusele. Seega läks võit jagamisele.

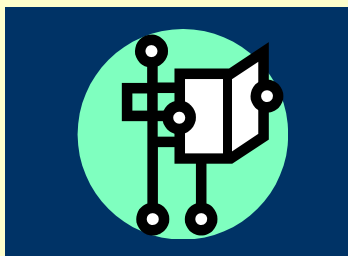
See tund aega, mis meile mäe peal olekuks ette nähtud oli, sai liiga kiiresti otsa. Oleksime tahtnud kauem liugu lasta. Poisid nautisid muidugi kõige rohkem „hüpekat“. Järgmisel aastal võiksime kindlasti kauem olla. Lõpuks jagati meile kooli bussi juures vastlakukleid ning teed ja juba tuligi bussi minna ja algas kojusõit. Aga põsed olid enamikul meist punased ja tuju reibas.

**Maarja- Liis Jänes
Stiina Harak 6.b**

Kelgutame mõnuga!

6.c klassi õpilaste kodumaaluuletused

Mu isamaa, kui kallis oled Sa!
Mu kodumaaks on Eestimaa
ja emakeeleks eesti keel.
Eesti keel on kõige ilusam keel.
Roman Tjapkin 6.c

Postikaru
Võru I Põhikool
Seimari 1
65608 Võru

Telefon:
78 21234

E-Mail:
kool@vip.edu.ee

Minu kodumaa on Eestimaa,
minu keel on eesti keel.
Mina elan Võrus
ja see on väga mõnus.

Eesti keel on ilus keel,
selle üle mul on hea meel.
Kairo Luha 6.c

*06. märtsil on meie
koolis Playback
show eelvoor.
Harjutage hoolega!*

Mu kodumaa on Eestimaa,
see on mu sünnimaa.
Kodupõllul leivaviljas kasvab rukkilill,
kas sa tead, et eestlastele on see rahvuslill?
Kaspar Kaasla 6.c

Võru I Põhikool
internetis

www.vip.edu.ee

Luuletus

Mu kodumaaks on Eestimaa,
ma uhkelt elan sellel maal.
Rukkilill on me rahvuslilleks,
aga võilill, milleks?

Võilillel küll on kaunis värv,
kuid otsa lõpeb aedniku närv.
Ruhnul elab üks suur karu,
see on ju väga maru.

Alar Sikule meeldib ronida,
inglastele ütleme: "Welcome to Estonia".
Meil presidendiks on Toomas Hendrik Ilves,
ent noored on meil kahjuks tihti pilves.

See luuletus polegi ropp,
vaid tundub päris tipp-topp.

Getter Peik 6.c

1.veebruari asetaskid Võrusoo rühma noorkotkad Taavi Heliste ja Kaspar Kaasla pärja Vabadussõjas langenute ausambale. Pärjade panek toimus seoses Tartu rahulepingu 88.aastapäevaga 2.veebruari ning Võru linna vabastamise aastapäevaga 1.veebruari.